

aars Vedkommende have den høist uheldige Følge, at, selv om der bevilges det yderst Mulige, som Verftet kan bruge de følgende Aar, Skibets Uldendelse da opsættes saa længe, at det ikke kan benyttes i Sommeren 1879. Maa disse to Spørgsmaal besvares bekræftende, vil jeg for mit Vedkommende haabe, at man dog ved nærmere Forhandling mellem Regjeringen og Finantsudvalget vil komme til det Resultat, at Finantsudvalget indstiller en extraordinær Bevilling til Thinget til 3die Behandling, og at dette Thing da vil vedtage den; hvad jeg haaber i modsat Fald, har jeg allerede tilladt mig at antyde. De andre Spørgsmaal, som ligge for, ere aldeles ubetydelige eller rettere sagt i Forhold hertil ubetydelige. Det ene er Spørgsmaalet om 400 Kr. mere eller mindre til Lieutenanter, for at de kunne uddannes til at gaa ud paa Officersskolen, dernæst er der Spørgsmaalet om Seilbriggen, og jeg vil ærlig talt sige, at jeg er temmelig enig med Flertallet i, at denne Bevilling nok kunde udsættes til et følgende Aar. Men Sagen er den, at Mindretallet ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Flertals Forslag, fordi vi ikke have kunnet tiltræde den Motivering, som Flertallet har givet sit Forslag; i Motiveringen ere vi saa ubetinget uenige, at vi heller ikke have villet deltage i Forslagets Stilling, men at det vedtages, betragte vi som temmelig ligeegyldigt. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Spørgsmål: Ja, jeg skal ogsaa indskrænke mig til de Vædringsforslag, som ere de Alt overveiede her ved Behandlingen af Marineministeriets Budget, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 89 og 123, som jo staa i Forbindelse med hinanden og gaa ud paa at nægte den extraordinære Bevilling, som Regjeringen har forlangt til hurtigere Bygning af Pantserflibet „Helgoland“. Jeg kan ikke nægte, at den Stilling, som Finantsudvalgets Flertal her har indtaget, har forbauset mig i allerhøieste Grad efter den Maade, hvorpaa Forhandlingen førtes her ifjor, den Gang der var Spørgsmaal om Bevillingerne til dette Pantserflibets Paabegyndelse. Flertallet stod jo vel længe paa det Standpunkt, at det vilde nægte enhver Bevilling hertil, men det udtaltes fra alle Sider, at dersom man gif ind paa at bygge Pantserflibet, skulde det være for Alvor, at man gif ind paa det, saa skulde det bygges med al den Kraft, man formaadede at anvende. Jeg skal til Støtte herfor gjenkalde Noget af Forhandlingerne fra ifjor. Efter at jeg havde bemærket, at Bygningen kunde og burde udføres paa noget over 3 Aar fra den Tid, Kjølen var lagt, saaledes at Udgiften vilde fordele sig paa 4 Finantsaar, fremkom Ordføreren for det daværende Finantsudvalg med følgende Udtalelse, som vil findes Spalte 4151 i Folkethingstidenden, og som jeg skal tillade mig at oplæse, da den er ganske kort: „Naar man gaar til Ministerens 3 Aar, og deri er Flertallet

enig med den meget ærede Minister, at skulde vi have Skibet, bør man ikke anfætte Tidrummet længere end til 3 Aar, og da maa der bevilges 16—1700,000 Kr. aarlig til dette Skib“. Det vil altsaa sies, at den ærede Ordfører for det daværende Finantsudvalg gif videre end jeg dengang, idet jeg kun havde erklæret, at man burde bygge det 3—4 Aar, idet jeg ikke antog, at det kunde ske hurtigere. Den ærede Ordfører mente derimod absolut, at det burde bygges i 3 Aar. Ved 3die Behandling af Finantslovsforslaget yttrede den samme ærede Ordfører sig saaledes: „Man er fra alle Sider i Finantsudvalget enig om, at skal man gaa til Bygningen af et nyt større Pantserflib, da bør man ogsaa paa Finantsloven extraordinært bevilge et større Beløb til at fremskynde Bygningen deraf; thi det gaar ikke an at lade Pantserflibet staa paa Beddingen i 5—6 Aar. Derfor have vi haabe ved 2den Behandling og ogsaa nu i Sagens Interesse og i fuldstændig rigtig Opsfattelse af, at naar man overhovedet vil Noget, skal man ville det for Alvor, tilraadet det høie Thing at stemme for Forslaget under Nr. 90 og Nr. 91, dersom man stemmer for Forslaget under Nr. 74.“ Det vil sige, at dersom man stemte for den ordinære Bevilling til Paabegyndelsen af Bygningen, skulde man ogsaa stemme for de extraordinære Bevillinger. Ifjor erkjendte saaledes den ærede Ordfører for Finantsudvalget, at naar man begyndte paa Skibet, skulde man tage fat for Alvor og gjøre det særdigt saa hurtigt som muligt ved extraordinær Bevilling paa Finantsloven. Der blev ogsaa derfor ifjor bevilget dels ordinært og dels extraordinært et Beløb af omtrent 1 Million Kr., det vil sige, der blev bevilget Alt, hvad der var forlangt af Regjeringen den Gang, og som ogsaa var fuldkommen tilfredsstillende, især naar man tager Hensyn til, at Finantsloven først blev færdig midt i Mai Maaned, og det lige til det sidste Dieblif stod tvivlsomt, om Bevillingen til Skibet vilde blive givet eller ikke, saaledes at man ikke var i Stand til at foretage nogen som helst Forberedelse, der gif ud over det netop at tilveiebringe Tegningerne. Nu har den ærede Ordfører bemærket, at man vistnok paa Grund af Omstændigheder, som han nævnte, neppe kunde benytte disse Penge i indværende Finantsaar; men ifølge den Skrivelse, der er tilfattet det ærede Udvalg fra Marineministeriet som Svar paa Udvalgets Spørgsmaal i saa Henseende, er dette jo ingenlunde Tilfældet. Marineministeriet udtaler, — og man er nu kommet til et saadant Tidspunkt af Finantsaaret, at Marineministeriet maa have en fuldstændig begrundet Mening derom, — at det fuldstændig kan bruge de Midler, der i Aar ere bevilgede, i Overensstemmelse med den Plan, der blev lagt ved Finantsaarets Begyndelse, eller rettere efter Finantslovens Vedtagelse. Naar der nu saaledes er be-